

over Andenmands Ejendom, som eventuelt kunde faa ubegrænset Gyldighed, altsaa for altid gribe ind i bestaaende Ejendomsforhold. Jeg føler mig ikke fuldstændig overbevist om, at det vil være nødvendigt nu at gaa til en saa omfattende Ekspropriationsbestemmelse. Men man ikke kunde nøjes med at bemyndige Brændselsnævnet til, hvor det er fornødent, at forlænge Virkningen af de allerede truffne Ekspropriationsbestemmelser, saaledes at man ikke behøvede at gaa til nye. Jeg skulde dog tro, at det Apparat, som er sat i Scene til Fremskaffelse af de fornødne Brændselsmængder i de to sidste Vintre, ogsaa skulde vise sig tilstrækkeligt i den kommende Vinter.

Jeg forstaaer det foreliggende Lovforslag saaledes, at det ikke tager Sigte paa Brændselsproduktionen udover den, der vil finde Sted i Aaret 1920, og at det er Hensigten, snarest ske kan, at komme bort fra de Institutioners Beføjelse, som er skabte i Henhold til de hidtil gældende Brændselslove; men selve Lovforslaget indeholder aldeles intet derom. Den højtærede Indenrigsminister talte, da vi behandlede Brændselsloven i Foraaret, gentagende om den Datomani, der havde grebet Rigsdagen. Det var en Mani, som den højtærede Minister mente at have faaet Øje paa, og hvis Tilstedeværelse han i høj Grad misbilligede. Nogen saadan Mani var ikke til Stede den Gang og er heller ikke til Stede nu. Det, man den Gang fra Rigsdagens Side ønskede, og som man vedvarende ønsker, er at bidrage sit til, at man snarest muligt ogsaa paa dette Omraade kommer bort fra de ekstraordinære Tilstande og over til ordinære Forhold, og Spørgsmaalet er da, om der ikke kunde være Anledning til at fastsætte Bestemmelser, som gjorde det fornødent for de Institutioner, der faar med Udførelsen af denne Lovs Bestemmelser at gøre, at fremme Afviklingen paa de Omraader, hvor det nu er fornødent, med størst mulig Hurtighed, for at man, saa snart der er Mulighed derfor, kunde komme bort fra Tvangsbestemmelserne paa dette Omraade. Idet jeg siger dette, ønsker jeg dog naturligvis samtidig at udtale, at skulde man efter Fastsættelse af et Tidspunkt indse Ønskeligheden af at fortsætte udover dette Tidspunkt, ja, saa er det klart, at dette Ting og utvivlsomt den samlede Rigsdag vil være rede til at arbejde paa denne Sags Løsning i Fremtiden paa samme Maade, som vi i Foraaret erklærede os rede til at arbejde for Fastsættelse af Be-

stemmelser, der sikrede en Brændselsproduktion i Vinteren 1919—20.

Den højtærede Indenrigsminister har i det Udvalg, der var nedsat til Behandling af Lovforslaget i Marts i Aar, givet Oplysninger om de Beholdninger af Brænde og Tørv af indenlandsk Tilvirkning og af svensk Brænde, som Staten havde, ligesom den højtærede Minister ogsaa oplyste, hvilke Beløb Staten havde anbragt i disse Beholdninger, og fremsatte Oplysninger i det Omfang, som var muligt, om, hvilke Tab det var sandsynligt, at Staten ved hele denne Varehandel kunde komme til at lide. Ligeledes søgte Udvalget hos den højtærede Minister Oplysning om, hvorledes det stod til med Statens Brunkulsproduktion; og hvilke Beholdninger vi havde. Vi søgte ogsaa Oplysninger om, hvad Aarsagen var til, at Brunkul fra Statens Brunkulslejer gentagne Gange havde vist sig at være ikke saa lidt højere i Pris end Brunkul fra private Lejer, endskønt de af Staten producerede Brunkul ikke viste sig mere varmekoldige. I saa Henseende kunde den højtærede Minister den Gang ikke give synderlig fyldestgørende Oplysninger; men jeg synes, det vilde være ønskeligt, om vi nu, da vi forhaabentlig sidste Gang i dette høje Ting forhandler en Brændselslov, kunde faa Oplysning om, hvorledes det for nærværende Tidspunkt stiller sig med Hensyn til Statens Varehandel paa dette ret betydningsfulde Omraade, og ogsaa, om vi kunde faa Oplysning om, hvorledes det stiller sig med Statens Brunkulsproduktion, om den agtes fortsat i den nærmest kommende Tid, hvilke Kvanta man er i Besiddelse af, og hvilke Pengebeløb der i Øjeblikket er anbragt i Brunkulslejer og i Arbejdet med disse.

Som jeg begyndte med at sige: som Forholdene ligger, erkender vi fra Venstres Side Ønskeligheden af at træffe Dispositioner ogsaa med Forbruget i Vinteren 1920—21 for Øje, og jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtigst mulige Behandling her i dette høje Ting, idet jeg samtidig paa Partiets Vegne udtaler min Glæde over, at det er lykkedes i saa høj Grad, som dette Lovforslag angiver, at komme bort fra en Række af de Bestemmelser af ekstraordinær Karakter, som de hidtil gældende Brændselslove har indeholdt. Jeg skal, naar denne Forhandling slutter, eventuelt tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til en meget hurtig Behandling i et Udvalg. Naar jeg siger: